

Uit de brief van Paulus
aan de christenen van Efeze

Broeders en zusters,
eens waart gij duisternis,
nu zijt gij licht
door uw gemeenschap met de HEER.
Leeft dan ook
als kinderen van het licht.

De vrucht van het licht
kan alleen maar zijn:
goedheid,
gerechtigheid,
waarheid.

Tracht te ontdekken
wat de HEER behaagt.

Neemt geen deel
aan duistere en onvruchtbare praktijken,
brengt ze liever aan het licht.

Wat die mensen
in het geheim doen
is te schandelijk
om er ook maar over te spreken.

Alles echter wat
aan het licht wordt gebracht,
komt in het licht tot helderheid.

En alles wat verhelderd wordt,
is zelf "licht" geworden.

Zo zegt ook de hymne:
"Ontwaak, slaper,
sta op uit de dood
en Christus' licht
zal over u stralen."
5,8-14

hoopvolle tijden...

Mocht jij zijn:
een behoeder van hoop,
een mens van denken en doen,
een dromer met de blik op morgen,
een trooster te midden puin-hoop,
een durver die niet toegeeft aan wan-hoop.

Geen man en macht, geen stenen beeld, geen
gouden kalf leidt nog onze aandacht af nu wij
de vrijheid proefden, en de weg verkenden die
leidt naar opstanding ten leven.

Gij vond ons, toen wij in de tuin waren, en
tevergeefs u zochten bij de doden. De
hindernissen hebt Gij opgeruimd. De weg ligt
open.

De horizon wenkt van de nieuwe hemel en de
nieuwe aarde: geen vernieling meer, geen
honger, geen oorlog, geen verdriet, geen
bedrog.

De weg ligt open. De horizon wenkt van recht en
gerechtigheid: water om te leven, het recht te
eten van wat het land opbrengt, de kans om op
zoek te gaan naar onze diepste kern.

Ga ons voor naar Galilea. Wacht ons daar op.
Wees leeftocht, geestdrift, hart onder de riem,
als we aan de slag gaan om uitzicht op toekomst
te scheppen, in weer en wind, in de dagen die
we nu nog niet kennen.

Karel Malfliet

Met Pasen staan we op,
volgen we een spoor van hoop,
groeien we door in een vermogen
van nieuw verzezen kracht,
eeuwige Kracht.

Met Pasen staan we op,
volgen we een spoor van geloof,
groeien we door in een vertrouwen
van diep verbonden licht,
eeuwig Licht.

Met Pasen staan we op,
volgen we een spoor van liefde,
groeien we door in een verlangen
van echt vreugdevol leven,
eeuwig Leven.

Met Pasen staan we op!

Mensen die altijd op hun tippen lopen, krijgen steevast last van krampen. Dit niet alleen in hun benen, maar ook in hun geest en hart. Willen volmaakt zijn, is een gevaarlijk iets. De nevenwerkingen zijn ontelbaar en onvoorspelbaar. Het grote gevaar is dat wie op zijn tippen loopt, eigenlijk wil bewijzen beter te zijn dan een ander. Van een verkeerde investering gesproken.

Als ik kon toveren, dan toverde ik in één beweging alle denkbeeldige ladders weg van waarop mensen op anderen neerkijken. Onze ogen zijn gemaakt om elkaar in de ogen te kijken. We zijn als mensen bedoeld om met onze voeten op de grond te staan, ik bedoel daarmee op gelijke hoogte van anderen.

Het grootste nadeel van wie op zijn tippen loopt, is dat hij vergeet zijn eigen kleinheid onder ogen te zien. God kijkt anders. Eigenlijk helemaal omgekeerd. Ik bedoel daarmee dat bij Hem uitgerekend kleine mensen het meest in het oog lopen. Zijn uitgesproken voorkeur voor mensen die zich niet groter voordoen dan ze zijn, is veelzeggend. God wil niet de kinesist zijn die krampen masseert uit de kuiten van mensen die zich beter voordoen dan ze zijn. Zijn advies is om helemaal mens te worden. Dit wil zeggen een mens die zijn schaduwzijden weet te integreren.

Ik heb zelf ervaren dat het contact met mijn kleine kanten en het ophouden moeite te doen om die onder de mat te vegen, me veel dichterbij anderen brengt. Dit toontje lager zingen heeft hetzelfde effect als na te lang wachten de glazen van mijn bril eens reinigen. Door zelf beter te zien, zie ik ook de ander beter zoals die werkelijk is.

Erik Galle

Groot en klein,
gooit gij, God, door elkaar.
Gij zijt een God die in Jezus
met zijn voeten
op de grond is gaan staan.
Al wie dit doet
in zijn spoor,
kijkt Gij liefdevol
in de ogen.
Kleine mensen maakt Gij groot.
Erik Galle

Bestaat God wel? Een meester vroeg: 'Heeft iemand in de klas al eens God horen spreken?' Geen antwoord. 'Heeft iemand in de klas al eens God kunnen aanraken?' Opnieuw geen antwoord. 'Heeft iemand in de klas al eens God gezien?' Opnieuw antwoordde niemand. 'Dan bestaat God niet', besloot de meester. Eén van de leerlingen dacht even na en vroeg: 'Mag ik ook iets vragen?' 'Doe maar,' zei de meester. 'Heeft iemand het verstand van onze meester al eens gehoord?' Stilte. 'Heeft iemand het verstand van onze meester al eens kunnen aanraken?' Volledige stilte. 'Heeft iemand in de klas het verstand van onze meester al eens gezien?' Niemand antwoordde. 'Ja... dan moet ik, volgens de manier van denken van onze meester, besluiten dat hij geen verstand heeft.'

Ik wil over je ademen
-zegt God-
mijn Geest in je binnenste leggen
en je mijn levenskracht schenken.

'Vrede' wens Ik je,
niet om die voor jezelf te houden,
maar om door te geven
aan alle mensen die je lief zijn.

Ik hoop dat je mijn vreugde uitzaait
in de akker van de wereld
en dat je handen en voeten geeft
aan mijn boodschap van geluk.

Ik heb je nodig
om mee te werken
aan mijn droom van een nieuwe wereld,
vol met nieuwe mensen
die elkaar graag zien
omdat ze weten
dat Ik hen graag zie.

Jij mag mijn liefde voelbaar maken!
Gerda Versantvoort